

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/68/2018
Identifikačné číslo spisu: 8117216700
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8117216700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: S Slovensko, spol. s r. o., Tomášikova 17, 821 02 Bratislava, IČO 35 812 419 zastúpeného spoločnosťou Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO 35 724 111 o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníčky S. X., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, zastúpenej JUDr. Martinou Maruniakovou advokátkou so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, o dovolaní dlžníčky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. mája 2018, č. k. 4CoKR/9/2018-292, takto

rozhodol:

Dovolanie dlžníčky o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15.12.2017, č. k. 2K/17/2017-144, - vyhlásil konkurz na majetok dlžníčky: S. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX B. XXX, - ustanovil správcu: JUDr. Ing. Jozef Sítka, so sídlom kancelárie Lipová 1, 066 01 Humenné, - uložil správcovi bez zbytočného odkladu informovať o vyhlásení konkurzu známym veriteľom dlžníčky, ktorí majú trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v iných členských štátoch Európskej únie ako v Slovenskej republike, - vyzval veriteľov dlžníčky, aby svoje pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, prihlásili v základnej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, v jednom rovnopise u správcu; v jednom rovnopise na Okresnom súde Prešov k sp. zn. 2K/17/2017. Ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlášenou pohľadávkou.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že uznesením zo dňa 29.06.2017, č. k. 2K/17/2017-19

zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 07.07.2017 začal proti dlžníčke konkurzné konanie. Uznesením z 11.07.2017, č. k. 2K/17/2017-23 publikovaným v Obchodnom vestníku dňa 18.7.2017 vyzval dlžníčku, aby sa vyjadrila k návrhu na vyhlásenie konkurzu na jej majetok a osvedčila svoju platobnú schopnosť a súčasne určil termín pojednávania, na ktoré predvolal dlžníčku a upovedomil o ňom veriteľov dlžníka.

3. Dlžníčka vo vyjadrení uviedla, že nemá záväzky voči spoločnosti MIL SLOVAKIA, s.r.o., resp. ide o sporné záväzky a je schopná pohľadávku navrhovateľa zaplatiť. Navrhovateľ vo vyjadrení poukázal na uznanie záväzku dlžníčkou vo forme notárskej zápisnice vo výške 704.054,19 eura s prísl. a tvrdil, že dlžníčka je platobne neschopná alebo predĺžená a je dôvodné predpokladať, že výška záväzkov dlžníčky ďaleko prevyšuje hodnotu majetku dlžníčky.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17.10.2017, č. k. 2K/17/2017-132, zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 23.10.2017, ustanovil do funkcie predbežného správcu JUDr. Ing. Jozefa Sitka a uložil mu zistiť majetok dlžníčky a podať o vykonaných úkonoch v stanovenej lehote správy. V záverečnej správe správca uviedol, že dlžníčka nie je vlastníčkou motorového vozidla; dlžníčka nekomunikovala so správcom, preto správca nevie posúdiť možnú odporovateľnosť právnych úkonov, dlžníčka je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v B., ktorej hodnota by mala postačovať aspoň na úhradu nákladov konkurzu.

5. Citujúc ustanovenie § 22 ods. 1 ZKR a § 9 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. súd prvej inštancie konštatoval, že hodnota majetku dlžníčky podľa správ predbežného správcu bude postačovať aspoň na úhradu nákladov konkurzu, preto rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníčky a zároveň ustanovil správcu.

6. Na odvolanie dlžníčky Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 31.05.2018, č. k. 4CoKR/9/2018-292, uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 15.12.2017, č. k. 2K/17/2017-144, potvrdil.

7. Odvolací súd zistil, že s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoKR“) podal navrhovateľ návrh na vyhlásenie konkurzu proti fyzickej osobe - podnikateľke, čo nebolo v konaní sporné, a preukazoval splnenie podmienok pre vyhlásenie konkurzu. Materiálnymi podmienkami pre vyhlásenie konkurzu je splnenie uvedených podmienok: 1/ platobná neschopnosť, 2/ pluralita veriteľov, 3/ dostatok majetku dlžníka. Platobná neschopnosť sa považuje za trvalý nie prechodný stav dlžníka uhrádzať svoje splatné finančné záväzky. Dlžník musí mať aspoň dvoch veriteľov a zároveň nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden, teda najmenej dva peňažné záväzky. Súd prvej inštancie na základe vykonaného šetrenia dospel k záveru, že dlžník má záväzky voči najmenej dvom veriteľom po lehote splatnosti, je v predĺžení, pričom má podľa šetrenia predbežného správcu majetok aspoň na úhradu nákladov konkurzu a z týchto dôvodov vyhlásil na majetok dlžníka konkurz. Odvolací súd sa preto stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, a preto jeho uznesenie potvrdil.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dlžníčka dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že procesným postupom krajského súdu, jej bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Zároveň podľa dovolateľky, rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

9. Dovolateľka má za to, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal základným dôvodom odvolania, a to nesprávnym postupom prvoinštančného súdu, ktorý mal po pripustení zmeny návrhu týkajúcej sa zmeny postavenia dlžníka z fyzickej osoby podnikateľa na fyzickú osobu nepodnikateľa konkurzné konanie zastaviť z dôvodu, že súd môže vyhlásiť konkurz na základe návrhu veriteľa iba na fyzickú osobu podnikateľa.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu taktiež podľa dovolateľky záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá

v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená, a to otázky, či prvostupňovým súdom pripustená zmena návrhu navrhovateľa- veriteľa na vyhlásenie konkurzu, spočívajúca v zmene postavenia dlžníka z fyzickej osoby podnikateľa na fyzickú osobu nepodnikateľa, vo vzťahu k ustanoveniu § 11 ods. 1 ZoKR nebola dôvodom na zastavenie konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu na návrh veriteľa.

11. Dovolateľka zdôraznila, že súčasťou návrhu na vyhlásenie konkurzu na návrh veriteľa je označenie dlžníka a jeho postavenia ako podnikateľa. Uznesením, ktorým súd rozhodol o zmene návrhu (vyhlásené na pojednávaní za prítomnosti účastníkov konania), t. j. v tomto prípade o zmene postavenia dlžníka z podnikateľa na nepodnikateľa je súd viazaný. Dokiaľ súd nerozhodne o uplatnenej zmene návrhu nemôže pokračovať v konaní o pôvodnom návrhu, (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. ICdo/51/2009). Dovolateľka dodala, že súd na pojednávaní pripustil zmenu návrhu na nový návrh.

12. Na základe vyššie uvedeného dovolateľka navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie zrušil a konanie v celom rozsahu zastavil.

13. Navrhovateľ k podanému dovolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho je podľa jeho názoru správne po skutkovej aj právnej stránke, bolo riadne a dostatočne odôvodnené. Poukázal na to, že podal (na poštovú prepravu) návrh na vyhlásenie konkurzu voči dlžníčke dňa 20.06.2017. Dlžníčka ukončila podnikateľskú činnosť ku dňu 07.07.2017. Návrh na vyhlásenie bol súdu doručený dňa 26.06.2017 a konkurzné konanie bolo začaté rozhodnutím Okresného súdu Prešov zo dňa 29.06.2017, zverejnené v obchodnom vestníku dňa 07.07.2017.

14. Podľa navrhovateľa je zrejmé, že dlžníčka účelovo ukončila svoju podnikateľskú činnosť práve v deň, kedy bolo uznesenie o začatí konkurzného konania zverejnené v Obchodnom vestníku. Preto má za to, že konanie dlžníčky bolo v rozpore s dobrými mravmi a zásadou spravodlivosti a takéto konanie by nemalo požívať právnu ochranu na základe uvedených skutočností, že dlžníčka ukončovala a začínala živnostenské oprávnenia tendenčne, za účelom zmať návrh na vyhlásenie konkurzu.

15. Navrhovateľ uzavrel, že dlžníčka napadla uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nebolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Rovnako podľa navrhovateľa dovolanie nespĺňa kvalitatívne požiadavky podľa § 421 písm. b/ C. s. p., pretože dovolateľka neuviedla právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a neuviedla v čom spočíva nesprávnosť posúdenia. Dovolateľka podľa navrhovateľa neuviedla právnu otázku, ktorú odvolací súd nesprávne posúdil.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ žiada, aby dovolací súd dovolanie dlžníčky ako nedôvodné zamietol a priznal mu trovy dovolacieho konania vo výške 100 %.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas osoba dotknutá napadnutým rozhodnutím zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) predovšetkým skúmal, či proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustný tento mimoriadny opravný prostriedok.

18. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použítie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam.

19. Dovolanie dlžníčky bolo podané v konkurznom konaní vedenom podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konania a konanie o oddĺžení sa tak primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZoKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a

reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

20. Použitie mimoriadnych opravných prostriedkov (dovolanie a ani dovolanie generálneho prokurátora) v konaní vedenom podľa ZoKR, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZoKR nie je prípustné proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddlžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu Najvyšším súdom Slovenskej republiky v prípade podania dovolania, alebo dovolania generálneho prokurátora.

21. Nakoľko ZoKR ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania, domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (rovnako rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v uzneseniach z 29. marca 2017, sp. zn. 2Obdo/2/2010; z 13. októbra 2010, sp. zn. 5Obdo/57/2011; z 30. novembra 2011, sp. zn. 3Obdo/76/2016, sp. zn. 4Obdo/32/2017; z 31. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/53/2017 z 30. októbra 2017).

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie dlžníčky smeruje proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, a preto v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZoKR je neprípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie dlžníčky odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.